

[Glistrup]

indtægt, for det er der ikke. Det ville betyde, at man fik en formueskat på 200.000 kr. ud af den formue, som efter formueskatteskalaen skulle give en formueskat på 200.000 kr. Dermed ville det problem være totalt løst, og man ville undgå denne ekstra indkomstskat på 600.000 kr., som man kan sige er formueskattens væsentligste enkeltulempe. Det er altså ikke engang formueskattekontoen, man skal sætte ind over for, men derimod formueskattens værste urimelighed, og det forlig, der er indgået her under finanslovforhandlingerne, indebærer jo bl.a., at man nu inden grundlovsdag har fået en løsning på dette spørgsmål.

Bevares, pengene sidder jo ikke alt for løst i lommen på finansministeren, så det er med den begrænsning, at det sker inden for en ramme på 100 mio. kr., men med det problem, vi taler om her, kan man komme ganske langt for 100 mio. kr., og jeg vil næsten tro, at man reelt kan løse det fuldt ud.

Men så har man i hvert tilfælde i pressekommentarerne sagt, at ingen rigtig ved, hvordan det skal gøres.

Jeg har allerede forsøgt at beskrive, hvor enkelt det kan gøres, nemlig simpelt hen bare i form af en regel om, at den formueskat, et selskab betaler for aktionæren, slet ikke regnes ind i aktionærens indkomstopgørelse – punktum finale. Det må kunne gøres helt enkelt, og Fremskridtspartiet har da også for længst fremsat et præcist lovforslag om det. Det hedder lovforslag nr. L 247, og det blev fremsat den 23. marts i år. Derfor synes jeg, at man i stedet for den svingen sig op i lianer som en anden Tarzan i det sociale cirkus, som hr. Lykketoft har været tilbøjelig til, sagligt og roligt skulle anerkende, at den vigtigste ændring, der er sket, siden vi havde første behandling af dette lovforslag, er, at en urimelighed, som sikkert hr. Lykketoft også vil være enig i er en urimelighed, nu ser ud til at blive rettet, og at vi derefter, uanset om vi synes, at den anden lugter af det ene eller det andet, skal forsøge at få udmøntet reglerne teknisk fornuftigt. For selvfølgelig er der da nogle afgrænsningsvanskeligheder; nu har vi talt om, at der er én mand, der har startet denne virksomhed, og som skal betale en formueskat på 200.000 kr., men så kan der have været dødsfald, generationsskifte eller andet, eller der kan være tale om, at det er 3 sønner og deres mor, der driver virksomheden, og det kan være ble-

vet til, at der efterhånden – som i F.L. Smidth-familien – er et væld af forskellige aktionærer, hvorved vi får alle overgange gradvis hen til den situation, hvor man har et virkeligt folkeaktieselskab – Topsikring er vist på vej til at blive det – men lad os bare nævne Privatbanken, Handelsbanken eller Crome & Goldschmidt i gamle dage, hvor alle mennesker faktisk har aktier, og hvor det måske kan blive lidt svært at administrere denne ordning.

I princippet burde ordningen sådan set være den samme, uanset om det drejer sig om et enmandsselskab, et fåmandsselskab eller et mangeaktionærselskab, men inden for 100 millioner kr.s ramme kan vi nå nogle resultater, og de 100 millioner kr. skal udmøntes bedst muligt.

Skulle vi ikke i stedet for bare at sige nej, nej, hver gang der er tale om formueskat, se at få Socialdemokratiet med ind i fornuftige, konstruktive forhandlinger om dette led i årets finanslovsforlig. Det er faktisk ikke det ringeste af de elementer, der indgår i finanslovsforliget.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det sker jo af og til, selv om det meget sjældent får politisk betydning, at sagligheden løber af med hr. Glistrup, og der er to synspunkter, jeg er fuldstændig enig med hr. Glistrup i. Det ene er, at hvis man skal lave skattelettelse, og hvis man kan finde penge til det, så er formueskatten generelt set et tosset sted at begynde – det er indkomstskatten, man skulle begynde med.

Det andet er, at lempelser i formueskatten er lige præcis det punkt, som regeringen ikke kunne finde ud af, men den tanke, som hr. Glistrup har været optaget af, har vi tidligere sagt til hr. Glistrup, når han fremsatte forslag om det her i Folketinget, at vi faktisk var enige i. Det var dér, der var behov for at gøre noget, så det var det punkt, man skulle tage fat på.

Det usmagelige er bare, at det altså nu kommer bumlende oven i alt det andet, som ikke er nogen nytte til, hvor den ene spekulant efter den anden og de, der har arvet en formue fra tante Agathe, og hvad der ellers kan være tale om, som ikke har noget som helst med virksomheder at gøre, og som der ikke vil være en eneste arbejdsplads i, også skal have flere hundrede millioner kroner i formueskattelettelse.